

دانشگاه تربیت معلم

دانشکده ی علوم پایه

گروه زیست شناسی

پایان نامه جهت اخذ مدرک کارشناسی ارشد رشته زیست شناسی علوم گیاهی

گرایش فیزیولوژی گیاهی

بررسی اثر برهمکنش سولفات منگنز و اکسین بر رشد و فتوسنتز در گیاه آفتابگردان *Helianthus annuus* L.

استاد راهنما:

جناب آقای دکتر رمضانعلی خاوری نژاد

استاد مشاور:

خانم دکتر فرزانه نجفی

گردآورنده:

سونیا ترابی

دی ۱۳۸۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چکیده

اثر غلظت‌های مختلف اکسین بر رشد و فتوسنتز گیاه آفتابگردان تحت تنش سولفات منگنز

بردباری گیاه آفتابگردان به غلظت‌های مختلف سولفات منگنز در همراهی با اکسین بررسی شد. پس از جوانه زنی بذرها در ظروف پتری، گیاهکهای ۵ روزه به گلدانهایی با بستر شنی مرطوب شده با محلول غذایی هوگلند در شرایط کنترل شده (۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی، دمای 25°C در روز و 18°C در شب) انتقال یافتند. گیاهان ۲۰ روزه تحت تیمارهای مختلف محلول‌های سولفات منگنز با غلظت‌های ۲۵۰، ۳۵۰، ۵۰۰ و ۱۵۰۰ میکرومولار اکسین با غلظت‌های ۵۰، ۱۰۰ و ۱۰۰ میکرومولار قرار گرفتند و پس از ۳۰ روز جهت آنالیزهای بیوشیمیایی فیزیولوژیکی برداشت شدند. نتایج نشان داد که با افزایش غلظت سولفات منگنز و اکسین به محیط، میزان کلروفیل و کاروتنوئید کاهش یافته است. کاهش میزان فتوسنتز در غلظت‌های بالای سولفات منگنز و اکسین نیز مشاهده شد. میزان تنفس و نقطه جبران CO_2 در غلظت‌های بالای سولفات منگنز و IAA افزایش یافت. پارامترهای رشد در محیط محتوی سولفات منگنز کاهش، ولی با افزایش IAA تا حدودی این میزان تعدیلیافت. با افزایش غلظت سولفات منگنز میزان پروتئین کل کاهش یافت با ولی با افزودن IAA به محیط، محتوای پروتئین کل افزایش یافت. در محیط محتوی سولفات منگنز و IAA میزان قند محلول احیاکننده کاهش، ولی قندهای نامحلول افزایش یافتند. با افزایش غلظت سولفات منگنز RWC محتوای نسبی آب برگ کاهش و با افزودن اکسین به محیط RWC افزایش یافت. در محیط محتوی سولفات منگنز و IAA نیز فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان نیز افزایش یافت و با افزایش غلظت سولفات منگنز و اکسین به محیط، میزان پرولین، آنتوسیانین، مالون دی‌آلدهید و فنل افزایش یافتند.

فهرست:

فصل اول (مقدمه)

- ۱-۱) خصوصیات گیاهی آفتابگردان ۱
- ۲-۱) مقدمه ای بر آلودگی فلزات سنگین ۳
- ۳-۱) عملکرد متابولیسمی منگنز ۳
- ۴-۱) علائم ظاهری سمیت منگنز ۵
- ۵-۱) آنالیز لکه های قهوه ای برگی ۷
- ۶-۱) تأثیر منگنز بر کلروفیل و سیستم فتوسنتزی ۸
- ۷-۱) تأثیر متقابل منگنز و آهن در گیاه ۱۰
- ۸-۱) مکانیسم سم زدایی فلزات سنگین ۱۲
- ۹-۱) ناقلین منگنز در سطح سلولی ۱۷
- ۱۰-۱) تولید Ros (گونه های فعال اکسیژنی) و عملکرد آنزیم های آنتی اکسیدان تحت تنش فلزات سنگین ۲۱
- ۱۱-۱) بیش انباشتی (hyperaccumulation) و گیاهان بیش انباشت کننده (hyperaccumulator) ۲۶
- ۱ - ۱۲) پاکسازی زیستی ۲۷
- ۱ - ۱۳) اکسین ۲۸
- ۱ - ۱۴) اکسین و مشتقات آن ۲۸
- ۱-۵) عملکرد ABP1 به عنوان یک گیرنده اکسین ۲۹

- ۱۶-۱) اکسین و مکانیسم رشد طولی سلول ۲۹
- ۱۷-۱) پاسخ روزنه ها به اکسین ۳۱
- ۱۸-۱) مسیر هدایتی اکسیندر بیان ژن ها و تنظیم SCF^{TIR1} ۳۲
- ۱۹-۱) اثرات اکسین روی ریشه های جانبی و نابجا و تشکیل آن در گیاه ۳۳
- ۲۰-۱) انتقال قطبی اکسین ۳۴
- ۲۱-۱) مکانیسم ساخت و تجزیه IAA ۳۶
- ۲۲-۱) اثر منگنز بر میزان اکسین در گیاه ۳۷
- ۲۳-۱) اکسین و تأثیر آن روی میزان کلروفیل و برخی آنزیم ها در طول دوران پیری ۳۸

فصل دوم (مواد و روش ها)

- ۱-۲-۱- دستگاه های مورد نیاز ۳۹
- ۲-۲-۱- وسایل و مواد مورد نیاز ۳۹
- ۲-۲-۳- روش کاشت و نگهداری گیاه ۴۱
- ۲-۲-۴- مراقبت های بعد از کاشت ۴۳
- ۲-۲-۵- آنالیز رشد ۴۷
- ۲-۲-۶- تعیین محتوای نسبی آب برگ ها ۴۹
- ۲-۲-۷- سنجش تبادلات گازی ۵۰
- ۲-۲-۸- سنجش رنگیزه های فتوسنتزی ۵۲
- ۲-۲-۹- سنجش پرولین ۵۴
- ۲-۲-۱۰- سنجش پروتئین کل ۵۶

۱۱-۲- سنجش فعالیت آنزیم کاتالاز ۵۶

۱۲-۲- سنجش فعالیت آنزیم گایاکول پراکسیداز ۵۶

۱۳-۲- سنجش فعالیت آنزیم آسکوربات پراکسیداز ۵۶

۱۴-۲- سنجش میزان مالون دی آلدهید ۵۷

۱۵-۲- سنجش کربوهیدرات ها ۵۷

۱-۱۵-۲- سنجش قندهای محلول ۵۸

۲-۱۵-۲- سنجش قندهای نامحلول ۵۹

۱۶-۲- سنجش میزان آنتوسیانین ها و فنل ها ۶۱

۱۷-۲- محاسبات آماری ۶۲

فصل ۳ (نتایج)

۳-۱) نتایج مربوط به آنالیز رشد در گیاه ۶۳

۲-۳) نتایج مربوط به آنالیز گازی ۷۴

۱-۲-۳) نتایج مربوط به میزان فتوسنتز ۷۸

۳-۳) نتایج مربوط به رنگیزه های فتوسنتزی در گیاه ۸۱

۴-۳) نتایج مربوط به قندهای محلول و نامحلول در گیاه ۸۹

۵-۳) نتایج مربوط به میزان پروتئین کل در گیاه ۹۳

۶-۳) نتایج مربوط به میزان فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان در گیاه ۹۶

۷-۳) نتایج مربوط به میزان مالون دی آلدهید در گیاه ۹۷

۸-۳) نتایج مربوط به میزان آنتوسیانین در گیاه ۱۰۴

۹-۳) نتایج مربوط به میزان فنل در گیاه ۱۰۴

۱۰۸	۳-۱۰) نتایج مربوط به میزان پرولین در گیاه.....
۱۰۸	۳-۱۱) نتایج مربوط به میزان محتوای نسبی آب برگ (RWC) در گیاه.....
	فصل ۴ (بحث و تفسیر)
۱۱۲	۴-۱) نتایج حاصل از بررسی اثر بر همکنش سولفات منگنز و اکسین بر آنالیز رشد گیاه.....
۱۱۳	۴-۲) نتایج حاصل از بررسی اثر بر همکنش سولفات منگنز و اکسین بر تبادلات گازی.....
	۴-۳) نتایج حاصل از بررسی اثر بر همکنش سولفات منگنز و اکسین بر محتوای رنگیزه های فتوسنتزی در
۱۱۴	گیاه آفتابگردان.....
	۴-۴) نتایج حاصل از بررسی اثر بر همکنش سولفات منگنز و اکسین بر محتوای قند محلول و نامحلول در
۱۱۶	گیاه آفتابگردان.....
۱۱۸	۴-۵) نتایج حاصل از اثر بر همکنشی سولفات منگنز و اکسین بر میزان پروتئین کل در گیاه آفتابگردان.....
	۴-۶) نتایج حاصل از بررسی اثر بر همکنشی سولفات منگنز و اکسین بر فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان
۱۱۹	در گیاه آفتابگردان.....
۱۲۱	۴-۷) نتایج حاصل از بررسی اثر بر همکنش سولفات منگنز و اکسین بر میزان فنل در گیاه آفتابگردان.....
۱۲۲	۴-۸) نتایج حاصل از بررسی اثر بر همکنش سولفات منگنز و اکسین بر میزان آنتوسیانین در گیاه آفتابگردان.....
	۴-۹) نتایج حاصل از بررسی اثر بر همکنشی سولفات منگنز و اکسین بر میزان مالون دی آلدهید
۱۲۳	در گیاه آفتابگردان.....
۱۲۴	۴-۱۰) نتایج حاصل از بررسی اثر بر همکنشی سولفات منگنز و اکسین بر میزان پرولین در گیاه آفتابگردان.....
	۴-۱۱) نتایج حاصل از بررسی اثر بر همکنشی سولفات منگنز و اکسین بر میزان RWC (محتوای نسبی آب برگ)
۱۲۵	در گیاه آفتابگردان.....
۱۲۷	منابع.....

فصل اول

(مقدمه)

۱-۱) خصوصیات گیاه آفتابگردان :

آفتابگردان با نام علمی *Helianthus annuus L.* گیاهی است یکساله از خانواده Asteraceae و شامل ۷۶ گونه می باشد و بصورت بوته ای استوار رشد می کند. طول دوره رشد آفتابگردان بسته به رقم و کلیه عوامل محیطی از ۹۰ تا ۱۵۰ روز می باشد. آفتابگردان ریشه مستقیم و توسعه یافته ای دارد که پتانسیل نفوذ آن در خاک به سه متر می رسد. پهنک برگهایی که در معرض نور است همراه با خورشید تغییر جهت داده و همواره به حالت تقریباً عمود بر اشعه آفتاب قرار می گیرد. پهنک برگ هنگام صبح بسوی شرق، هنگام غروب بطرف غرب و ظهر رو به بالا می باشد. گل آذین آفتابگردان مطبق یا کپه ای است. لقاح به دلیل اینکه پرچمها زودتر بلوغ می یابد غالباً از نوع دگرگشنی است. میوه آفتابگردان نوعی فندقه است که در اینجا با دانه مترادف گرفته می شود. رنگ دانه از سفید تا سیاه با خاکستری خط دار و بسته به رقم تغییر می کند. هر چه درصد وزنی پوسته کمتر باشد درصد وزنی روغن بیشتر خواهد بود (Snow, 2006 and Reagon).

سازگاری: آفتابگردان از نظر عکس العمل نسبت به طول روز بی تفاوت بشمار می رود ولی به نور فراوان نیاز دارد. آفتابگردان ریشه توسعه یافته ای دارد که گیاه را به خشکی مقاوم می سازد، مشروط بر آنکه خاک عمیق بوده و تراکم و ساختمان خاک محدود کننده رشد ریشه نباشد. آفتابگردان به شوری خاک نسبتاً مقاوم است و در خاک خشتی رشد خوبی دارد (Robinson and Smith, 1979).

تناوب زراعی: موقعیت آفتابگردان در تناوب زراعی مشابه ذرت است و معمولاً بعد از بقولات علوفه ای بعنوان اولین یا دومین محصول وجینی کاشته می شود، در صورت وجود و گسترش بیماریهای ریشه ای نبایستی با گیاهانی مانند نخود، چغندر قند و سیب زمینی که بیماریهای ریشه ای مشابه دارد در تناوب قرار گیرد. مثالهایی از تناوب آن در شرایط آبیاری بشرح زیر است. علوفه چند ساله - پنبه - آفتابگردان - گندم - جو - آیش - شبدر - آفتابگردان - گندم -

کود شیمیایی: تولید هر تن دانه آفتابگردان موجب خروج ۴۰ تا ۶۰ کیلو ازت، ۱۵ تا ۳۳ کیلو اکسید فسفر (P_2O_5) و ۷۵ تا ۱۲۰ کیلو اکسید پتاسیم (K_2O) از خاک می‌گردد. معمولاً ثلث تا نصب کود از ته را قبل از کاشت و بقیه را همراه با آخرین وجین مکانیزه به خاک اضافه و بلافاصله آبیاری می‌کنند.

دمای کاشت: حداقل حرارت لازم برای جوانه زدن بذر آفتابگردان حدود ۸ تا ۱۰ درجه سانتیگراد در خاک است. معمولاً این حرارتها در خاک با رسیدن میانگین شبانه روزی حرارت هوا به ۱۰ تا ۱۵ درجه سانتیگراد تأمین می‌گردد (Prasad, 2007).

برداشت: رسیدگی دانه‌ها بتدریج و از خارج آغاز و بسمت داخل ادامه می‌یابد. برداشت زود هنگام موجب افت عملکرد و تأخیر در برداشت موجب ریزش و افزایش خسارت توسط پرندگان، بخصوص گنجشک می‌گردد. بطور کلی، برداشت هنگامی انجام می‌شود که پشت طبق به رنگ زرد مایل به قهوه‌ای درآمده و برگ‌کهای کناری طبق قهوه‌ای شده باشد.

موارد استفاده: دو مصرف اصلی دانه آفتابگردان بصورت روغن‌گیری و مصرف آجیلی است. انواع آجیلی دانه درشت تری نسبت به انواع روغنی داشته و حدود ۲۵ تا ۲۰ درصد روغن دارد. میزان پروتئین دانه در آفتابگردان حدود ۱۷ درصد است. ظاهراً هر چه دوران رسیدگی دانه با هوای خنک تری روبرو گردد بر درصد اکسید چرب اشباع لینولئیک در روغن اضافه می‌شود و برارزش غذایی آن افزوده می‌گردد. ساقه آفتابگردان فیبر زیادی داشته و در صنعت کاغذ سازی و تهیه سلولز مصرف دارد. ساقه از نظر ازت، کلسیم و پتاسیم نیز غنی است و اضافه کردن آن به خاک موجب افزایش ماده آلی و حاصلخیزی خاک میگردد.

(Killi and Altunbay, 2005, Robbelen et al., 1989).

(۲-۱) مقدمه ای بر آلودگی فلزات سنگین:

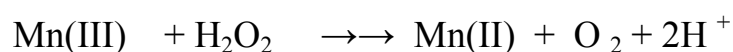
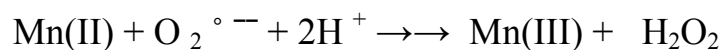
یکی از نتایج آلودگی فلزات سنگین در خاک، آب و هوا این بود که گیاهان در بعضی از مناطق دنیا آلوده شدند. اثر فلزات سنگین بر گیاهان در جلوگیری از رشد، خسارت ساختاری، کاهش در فعالیت های فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی و همچنین روی عملکرد گیاهان بررسی شده است. اثرات فلزات سنگین به عوامل زیادی از جمله به شرایط محیطی، pH خاک و گونه های گیاهی بستگی دارد. اما، مکانیسم های مقاومت نیز برای حفاظت گیاهان در برابر اثرات سمیت ناشی از فلزات سنگین مانند فلزات سنگین ترکیب شده بوسیله پروتئین و سم زدایی سریع آنزیمی و اسید های نوکلئیک مطالعه شده است. این مکانیسم ها برای حفاظت گیاهان در برابر آسیب های ناشی از فلزات سنگین می باشند. دو وجه برای تقابل بین گیاهان و فلزات سنگین وجود دارد که در یک وجه فلزات سنگین اثرات منفی روی گیاه نشان می دهند و در وجه دیگر گیاهان مکانیسم های مقاومتی خودشان را در برابر اثرات سمیت برای آلودگی سم زدایی فلزات سنگین دارند. اثر فلزات سنگین روی گیاهان همچنین بوسیله دیگر عناصر تحت تاثیر قرار می گیرد، تقابلی که شامل آنتاگونیسم و سینرژیسم می باشد.

۱-۳) عملکرد متابولیکی منگنز:

منگنز یک عنصر کم مصرف ضروری در تمام مراحل نمو گیاهی است. منگنز به عنوان کوفاکتور آنزیم های متنوعی از قبیل Mn - سوپر اکسید دیسموتازو کاتالازو پیرووات کربوکسیلازو فسفوانول پیرووات کربوکسی کیناز عمل می کند. شرکت منگنز به ویژه در فتوسنتز اکسیژنی ضروری است. در واقع اکسیداسیون آب در فتوسیستم II اتفاق می افتد و الکترون ها را به زنجیره ی انتقال الکترونی باند شده در تیلاکوئید ها انتقال می دهد. این عنصر آنزیم های بیوستنز چربی ها را فعال می نماید و در تشکیل ریوفلاوین ها، اسید آسکوربیک و کاروتنوئیدها، متابولیسم کربو هیدرات ها، تولید اسید های آمینه و پروتئین ها شرکت می نماید و نقش ضروری در تنفس و متابولیسم نیتروژن ایفا می کند. این عنصر همچنین برای احیای نترات ضروری است

(Ducic and Polle, 2005, Horiguchi, 1987) .

از آنجایی که با کمبود منگنز، متابولیسم سلولی نمی تواند به طور موثری تشکیل رادیکالهای اکسیژنی و رویدادهای مربوط به خسارات اکسیداتیو را کنترل نماید، این عنصر در جاروب کنندگی سوپر اکسیدها و پراکسید هیدروژنی شرکت دارند:

سمیت منگنزی می تواند یکی از مهمترین فاکتور های محدود کننده رشد گیاه به ویژه در خاکهای اسیدی باشد. از سوی دیگر، غلظت بحرانی برای سمیت در محدوده ی وسیعی تغییر می کند و به گونه گیاه و ژنوتیپ و شرایط محیطی از جمله دما و شرایط تغذیه ای بستگی دارد.

طیف غلظت سمیت بحرانی از 200 mg kg^{-1} تا 5300 mg kg^{-1} دروزن خشک در گیاهان گزارش شده است. منگنز در سم زدایی رادیکالهای آزاد اکسیژنی از طریق افزایش Mn-SOD (سوپراکسید دیسموتاز) عمل میکند. منگنز منجر به اکسیداسیون آپوپلاستی و فنلیک میشود و مشاهده شده که پراکسیدازها در این عمل شرکت می کنند.

منگنز همچنین، پروتئین هایی مانند تئوماتین را در آپوپلاست افزایش میدهند. هنوز معلوم نشده که این پاسخ ها وابسته به فعالیت محافظتی برعلیه افزایش منگنز است و یا اینکه فعالیت دفاعی بر اثر القا منگنز و افزایش تولید H_2O_2 و صدمات آن ناشی می شود. همانطور که گفته شد منگنز یک عنصر غذایی کم مصرف ضروری برای گیاهان است. اما، افزایش مقدار این عنصر سنگین یک دامنه ی وسیعی از فعالیت های فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی مانند فتوسنتز، متابولیسم پروتئین ها و یکپارچگی غشا را در بردارد. اگرچه ، منگنز یک آلودگی رایج در خاک محسوب نمی شود و اغلب شرایطی مانند اسیدی شدن خاک و یا آتشفشانی و یا غوطه وری در آب می تواند منجر به کاهش منگنز و ایجاد منگنز سمی در سیستم های کشاورزی و طبیعی شود (Ducic and Polle, 2005, Horiguchi, 1987).

۱-۴) علائم ظاهری سمیت منگنز:

اثر افزایشی سمیت منگنز در گیاهان، به صورت نشانه های واضحی دیده می شود به طور مثال می توان به کلروز برگ، نکروز برگ، تغییر مورفولوژی برگ، بیرنگ شدن ریشه ها و کاهش محصول همراه اشاره کرد. نشانه های سمیت منگنز برای اولین بار در برگ می تواند ظاهر شود و برای بسیاری از گونه ها مانند جو، نخود فرنگی، آفتابگردان و لوبیا اولین نشانه های منگنز، ایجاد نقاط قهوه ای تیره روی برگ های پیر است. کده بندی منگنز در دیواره های سلولی اپیدرم، کلانشیم، سلول های غلاف آوندی، واکوئل و همچنین در قسمت های فعال متابولیکی مانند سیتوزول، میتوکندری و کلروپلاست روی می دهد. به نظر می رسد اکسیداسیون منگنز به مقدار زیاد در ساقه های گیاه یک مکانیسم تحمل منگنز محسوب می شود

(Demirevska et al., 2004, Lebot et al., 1990, My, 2003).

در گیاهانی که در بافت هایشان دارای غلظت بالای منگنز هستند، پراکسیدازها احتمالاً در اکسیداسیون $Mn(II)$ به $Mn(IV)$ و تمرکز آنها در سلول درگیر هستند. آزمایشات نشان می دهد که در لوبیا و خیار نقاط قهوه ای در اثر سمیت منگنز شامل اکسید منگنز است اما در نخود فرنگی این نقاط قهوه ای، ترکیبات فنولی اکسید شده هستند. جذب و تجمع عناصر سنگین در غلظت های فوق العاده زیاد، نه تنها منجر به نشانه های سمیت و اثر بر روی فعالیت های متابولیکی دارد بلکه همچنین منجر به تغییرات فراساختاری و ساختاری می شود. تشکیل کالوز، کاهش در پروتئینها، لیپیدها و رنگیزه ها در مقادیر بالای تجمع عناصر سنگین در سلول ها رخ می دهد. از علائم ظهور سمیت منگنز، تجمع کالوز در اطراف نقاط قهوه ای در نخود فرنگی را می توان ذکر کرد (Dashtbani et al., 2008, Chatterjee et al., 1994).

گیاه آفتابگردان مقادیر بالایی از منگنز را در ریشه و ساقه خود انباشته می کند. به نظر می رسد تجمع عناصر سنگین در برگ ها یک توانایی ویژه ای از گیاهان را در جذب انتقالی عناصر و ذخیره ی آنها در بخش های مختلف دارند. کلروزیس در برگهای جوان و نقاط قهوه ای در برگهای پیر در غان سفید به خوبی دیده شده است. تجمع بالای منگنز در

برگها باعث کاهش در میزان فتوسنتز می شود. در مطالعات انجام شده مشاهده شد که میزان تعرق همراه با کاهش فتوسنتز توسط القای منگنز در غان سفید کاهش می یابد (Papadakis et al., 2007, Burnell, 1988).

کلروزیس در برگ های جوان توسط سمیت منگنز، از طریق کمبود آهن القا شده توسط منگنز ایجاد می شود. افزودن منگنز موجب مهار سنتز کلروفیل توسط مسدود کردن فرآیندهای مرتبط با آهن می شود. فنجانگی شدن برگ نیز توسط غلظت بالای منگنز اتفاق می افتد که ممکن است در نتیجه ی توقف رشد برگ در نواحی حاشیه ای به علت القای منگنز در مراحل اولیه رشد برگی باشد. بنابر این ظهور نشانه های سمیت منگنز به موقعیت فیزیولوژیکی مرتبط به سن برگ، توزیع و غلظت منگنز در داخل برگ مربوط است (Markus et al., 2002, Burke et al., 1990).

۱-۵) آنالیز لکه های قهوه ای برگی:

برای محدوده ی وسیعی از گونه های گیاهی، تشکیل لکه های قهوه ایویژه ی علائم سمیت منگنز، در برگهای پیرتر مشاهده شد که به کلروز، نکروز و ریزش برگی می انجامد. آنالیز تشکیل لکه های قهوه ای القای منگنز، حضور منگنز اکسیده و فنل های اکسیده را به ویژه در دیواره ی سلولی لایه ای اپیدرمی مشخص می سازد. پراکسیدازها و پلی فنل اکسیدازها (POD) در تنش، عامل قهوه ای شدن بافت ها هستند. پراکسیدازهایویژه ای در قهوه ای شدن دیواره ی سلولی برگی دخالت دارد. ارتباط نزدیکی بین اکسیداسیون Mn^{2+} و ترکیبات فنلی توسط پراکسیدازها وجود دارد که با تشکیل رادیکال های واکنشگر فنوکسی (pho) همراه شده و Mn^{3+} موجب اختلالات متابولیکی و نکروز برگی می شود

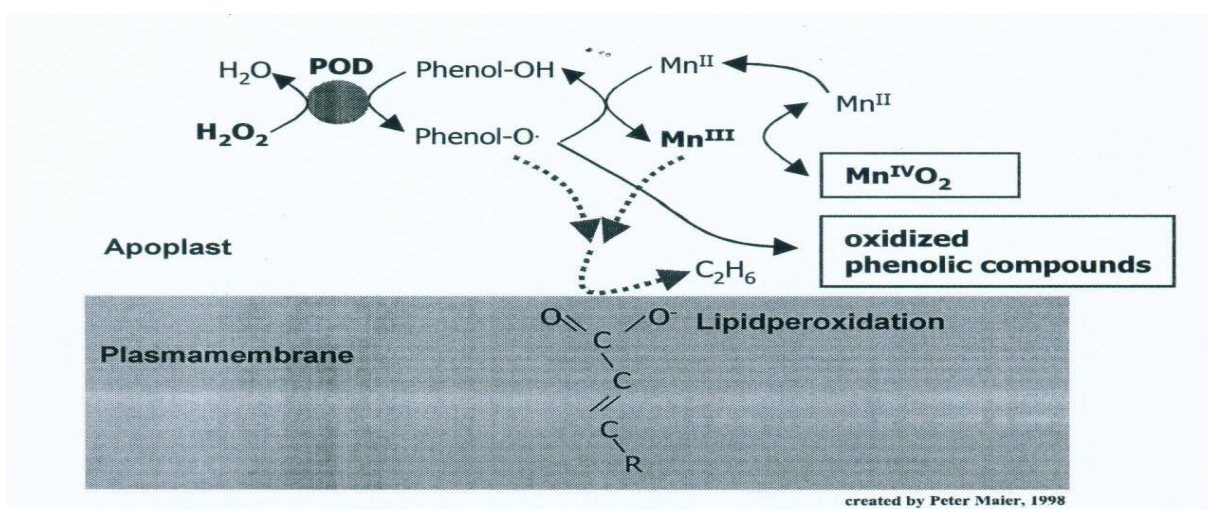
(Fecht-Christoffers et al., 2003).

واکنش های احیایی در آپوپلاست برگی موجب پراکسیداسیون لیپیدها و تشکیل اتیلن می شود در نهایت Mn^{4+} اکسیده در دیواره سلولی جمع شده، همراه با ترکیبات فنلی اکسیده، منجر به تشکیل رسوبات قهوه ای رنگ در دیواره سلولی می شود. آزمایشات نشان داده که منگنز منجر به تشکیل نقاط قهوه ای واضحی در دیواره سلولی های برگی نخود فرنگی می شود که این نقاط قهوه ای شامل اکسید منگنز و اکسید فنول است (Horst et al., 1999).

اکسیداسیون منگنز و ترکیبات فنولی در آپوپلاست برگی، توسط پراکسیدازهای آپوپلاستی (PODs) صورت می گیرد و پیشنهاد شده است که این آنزیم ها در اثر القا منگنز افزایش می یابند. فعالیت PODs از طریق تیمار با منگنز طولانی مدت در بافت برگها، افزایش می یابد.

اکسیداسیون ترکیبات فنلی توسط پراکسیداز (POD) در بافت برگی حساس به منگنز، افزایش می یابد. اکسیداسیون Mn^{2+} و ترکیبات فنلی سبب تشکیل رادیکالهای فنوکسی و Mn^{3+} در آپوپلاست برگی می شود. این رادیکالهای فعال ممکن است موجب واکنش های احیایی در آپوپلاست برگی مانند پراکسیداسیون لیپیدها و تشکیل اتیلن شود. اکسیداسیون اولیه تولید Mn^{2+} می کند که ممکن است به Mn^{4+} تبدیل شود. تجمع Mn^{4+} اکسیده در دیواره سلولی با ترکیبات فنلی اکسیده منجر به تشکیل نقاط قهوه ای رنگ در دیواره سلولی می شود (شکل ۱)

(Romheld, 2002, Takahama and Oniki, 1992 and Rogalla)

(شکل ۱) واکنش های احیایی در آپوپلاست برگی (Horst et al., 1999).

۱-۶) تأثیر منگنز بر کلروفیل و سیستم فتوسنتزی:

منگنز یک نقش ضروری در گیاه به عنوان یک کوفاکتور ضروری برای تکامل O_2 دارد. افزایش منگنز، منجر به مهار سنتز کلروفیل می شود. به طور کلی، سمیت منگنز و تعداد دیگری از عناصر سنگین موجب کمبود آهن و کلروزیس می شوند. احتمالاً در سنتز کلروفیل، Mn^{2+} جایگزین Mg^{2+} در جایگاه خود یعنی در داخل تتراپیرول حلقوی می شود و به این خاطر سنتز کلروفیل را مختل می کند. چندین سیستم فیزیولوژیکی در بافت گیاهی در حضور منگنز مازاد شرکت می کنند. تأثیر منگنز بر میزان فتوسنتز، غلظت کلروفیل، فعالیت رویسکو (ریبولوز بیس فسفات کربوکسیلاز / اکسیژناز) و تثبیت CO_2 ثابت شده است. فلزات سنگین بر روی عملکرد PSI و PSII تأثیر می گذارند. یکسری از پروتئین های کلروفیل که پروتون را در PSII جابه جا می کنند، تحت تنش عناصر سنگین تجزیه شدند. ساختارهای کلروپلاستی تغییر یافته سیستم غشای سلولی تخریب شد. بنابراین، ظرفیت حمل پروتون کاهش یافت و عملکردهای سیستم فتوسنتزی تحت تأثیر قرار گرفت

(Clarimont et al., 1986, Csatorday et al., 1984, El-Jaoual and Cox, 1998).

دلایل کاهش فتوسنتز خالص توسط غلظت مازاد منگنز برگی عبارتند از:

۱) توقف فعالیت آنزیم های کلروپلاستی توسط افزایش غلظت تولیدات اکسیداسیون پلی فنل ناشی از فعالیت پلی فنل اکسیداز.

۲) اختلال در غشاهای کلروپلاستی به طور مستقیم یا غیر مستقیم.

۳) جایگزینی با Mg^{2+} و تشکیل کمپلکس های رویسکو $-Mn^{2+}$

اثرات مخرب فلزات بر دستگاه فتوسنتزی، اغلب نتیجه ی مداخله ی رقابتی با کوفاکتورهای فلزی ضروری است. منگنز با جذب آهن رقابت می کند و آهن در انتقال الکترون فتوسنتزی نقش مهمی دارد. منگنز اضافی ممکن است هدایت روزنه ای را کاهش دهد که به شدت با میزان تبادل گازی CO_2 مرتبط می باشد. تأثیر منگنز بر هدایت روزنه ای به طور

غیر مستقیم از طریق مداخله با پتاسیم روی می دهد که تنظیم کننده ی مهم عملکرد روزنه ای است (Pospisilova, 2003, Christeller and Laing , 1979)

افزایش سریع فعالیت پلی فنل اکسیداز و کاهش در میزان فتوستتوز، با افزایش منگنز به خوبی در گیاه تنباکو مشاهده می شود. افزایش مهار فتوستتوز و افزایش فعالیت پلی فنل اکسیداز ها به طور نزدیکی ، با افزایش سمیت منگنز در شرایط جریان فوتونی بالا مرتبط است

. (Nable, 1988, Sinha et al., 2002, Subrahmanyam and Rathore, 2000)

مهار فتوستتوز در رابطه با افزایش فعالیت پلی فنل اکسیداز اینگونه است که:

۱) افزایش منگنز، منجر به تراوش پلی فنل اکسیدازها از واکوئل و ورود آنها به محتویات کلروپلاست می شود و در نتیجه ، تولید ترکیبات فنلی اکسیده می کند.

۲) در نتیجه ی تولید ترکیبات فنلی اکسیده، فعالیت آنزیم های سیکل کربن فتوستتوزی مختل می شود. در حقیقت این محصولات فنلی اکسیده، به این آنزیم ها متصل می شوند و فعالیت شان را مهار می کند. فعالیت پلی فنل اکسیدازها به طور عمومی در طول مراحل پیری یا در ایجاد زخم افزایش می یابد. کاهش تدریجی در میزان فتوستتوز در برگهای تنباکو در نتیجه ی کاهش فعالیت ریبولوزا و ۵ بیس فسفات (RUBP کربوکسیلاز/ اکسیژناز) مشاهده شده است (Houtz, 1988, Kitao et al., 1997, Stiborova et al., 1987)

۱-۷) تأثیر متقابل منگنز و آهن در گیاه :

از نظر فیزیولوژیکی، تشخیص جداگانه ی نقش آهن و منگنز در گیاه کار دشواری است به علت اینکه این دو عنصر در تضاد و آنتاگونیست هم عمل می کنند. نشان داده شده است که یک سطح بالای از میزان منگنز، باعث کاهش در جذب یون آهن از محلول غذایی می شود که این کار را گیاه از طریق نگهداشتن سطح بالای یون آهن محلول در آب در بافت های گیاهی انجام می دهد و بالعکس، سطح بالا از یون آهن نیز موجب کاهش جذب یون منگنز از محلول غذایی می

شود که این را از طریق نگهداشتن سطح بالایی از یون منگنز محلول در آبدر بافتهای گیاهی انجام می دهد و از علائم کمبود آهن، کلروزیس است

(Weinstein and Robbins, 2001, Agarwala et al., 1963).

نشان داده شده که قابلیت دسترسی فیزیولوژیکی آهن در گیاهان توسط مقادیر نسبی منگنز، تعیین می شود و این دو عنصر دارای یک تضاد دو طرفه می باشد که کمبود یکی، با سمیت دیگری در ارتباط است.

منگنز در غلظت مازاد، اثر نامطلوبی بر آهن در بافت های گیاهی می گذارد که در واقع موجب اکسیداسیون فیزیولوژیکی Fe^{2+} فعال به Fe^{3+} غیر فعال می شود. منگنز در غلظت های بالا به طور رقابتی جذب آهن را مهار می کند لذا پیشنهاد می شود که این عناصر برای اتصال به جایگاه های نقل وانتقال مشابهی، رقابت می نمایند. کاهش کلروفیل در مقادیر مازاد منگنز امکان دارد به علت جایگزینی منگنز با منیزیم و آهن در بخش پورفیرین کلروفیل باشد که در نهایت، کلروز ایجاد شده، علائم کمبود آهن را منعکس می نماید.

نسبت Fe/Mg در بخش هوایی گیاه، شاخصی از سمیت منگنز می باشد، چون سطوح بالایی از منگنز در شاخه ها، اثر آنتاگونیستی بر جذب آهن دارد. کمبود آهن موجب افزایش منگنز در گیاه شده و موجب جایگزینی منگنز با دو اتم هیدروژن و یا اتم آهن در مولکول پورفیرین کلروفیل می شود

(Somers and Shive, 1942, Hewitt , 1948)

دو فرضیه کلی تشریح کننده اختلالات فیزیولوژیکی به وجود آمده توسط سمیت منگنز عبارتند از

(Weinstein and Robbins, 2001, Twyman, 1946) :

(۱) تجمع منگنز موجب افزایش تخریب اکسیداتیو اکسین (IAA) و سنتز اتیلن می شود و فرایند متعاقب پیری را تسهیل می کند.

(۲) علائم سمیت منگنز، رابطه ی متقابل آهن و منگنز را منعکس می کند که به اختلالات فیزیولوژیکی همراه با پیامد

محدود کردن جذب آهن می انجامد، (Gonzalez et al., 1999, Oulette, 1951, 1999)

۸-۱) مکانیسم سم زدایی فلزات سنگین:

الف) مکانیسم خارج سلولی که شامل: ۱- غیر متحرک کردن و قارچ میکوریزا ۲- دیواره سلولی

۳- ترشحات سلولی (اسیدهای آلی و اسیدهای آمینه)

ب) مکانیسم درون سلولی که شامل: ۱- افزایش گلوکاتایون ۲- کلاته کننده ها (متالوتیونین ، فیتوکلانتین)

۳- کده بندی واکوئلی ۴- پروتئین های شوک حرارتی (Hall, 2002, Antonovics et al., 1971).

الف) مکانیسم های خارج سلولی:

۱) غیر متحرک کردن و قارچ میکوریزا: شواهد مستقیمی در ارتباط با تعدیل کننده قارچ های میکوریزا برای سمیت فلزات سنگین وجود دارد. اولین سد در برابر تنش منگنز اعمالی غیر متحرک کردن است که اصولاً در سطح ریشه انجام می شود، که می تواند منگنز را با وساطت دیواره ی سلولی و کربوهیدراتهای خارجی سلول (موسیلاژ، کالوز) غیر متحرک سازد. یونهای منگنز با جایگاههای پکتیکی و گروههای هیستیدین در دیواره ی سلولی باند می شوند (Gabro, 2002 Bethlenf and Franson, 1989).

۲) دیواره سلولی: بیشتر ارتباطات دیواره سلولی و فلزات سنگین از طریق اتصال به پلی گالاتکتورنیک اسیدها است که میل ترکیبی فلزات مختلف متفاوت است (Medeiros et al., 1995).

۳) ترشحات سلولی (اسیدهای آلی و آمینواسیدها):

کربوکسیلیک اسیدها و آمینو اسیدهایی مانند سیتریک، مالیک و هیستیدین، لیگاند هایی برای عناصر سنگین هستند و نقش مهمی در سم زدایی و تحمل در گیاهان ایجاد می کنند. شواهد نشان می دهد که مابین مقدار اسید تولیدی و قرار گرفتن در معرض فلزات رابطه ی واضحی وجود دارد. برای مثال یک افزایش ۳۶ برابر در محتوای هیستیدین در گزپلم وقتی یک نوع گیاه انباشت سازنیکل بنام *Alyssmles biacum* در معرض نیکل قرار گرفته بود مشاهده شد. یک نقش احتمالی برای هیستیدین کشف شده که در ترشحات ریشه به عنوان یک عنصر سم زدا عمل میکند. پیشنهاد شده که

اکسید منگنز یک نقش حفاظتی در مقابل مقدار افزایش منگنز در ریشه دارد و تراوش اکسید منگنز اطراف تریکوم ها ممکن است بخشی از مکانیسم بردباری برگهای گیاه خیار در برابر منگنز باشد

(Weinstein and Robbins, 2001, Blamey et al., 1986, Doncheva, 2009).

(ب) مکانیسم درون سلولی:

۱- گلوکاتیتون: گلوکاتیتون یک تری پپتیدی است که بیشترین فراوانی را بین تیولهای با وزن مولکولی کم در یوکاریوتها از جمله گیاهان دارد و منبع اصلی انتقال و ذخیره فرم احیاء شده سولفور است. گلوکاتیتون در فرآیندهای سلولی شامل دفاع علیه ROS ها، کده بندی فلزات سنگین، سم زدایی گزنوبیوتیکها، فرآیندهای نمویی شامل گلدهی و ترمیم سلولی نقش دارند. گلوکاتیتون به عنوان منبع اصلی تیولهای غیر پروتئینی در بیشتر سلولهای گیاهی می باشد که هسته دوستی گروه تیول برای تشکیل اتصال با فلزات مهم است. گلوکاتیتون احیا شده به عنوان یک آنتی اکسیدانت عمل می کند و به طور مستقیم در احیای بسیاری از ROS های تولید شده در طول تنش از جمله پراکسید هیدروژن می باشد. گلوکاتیتون یک نقش دوتایی در پاسخ به تنش فلزات دارد و به عنوان یک آنتی اکسیدانت و پیش برنده برای کلاتور ها عمل می کنند (Gallego et al., 1996)(Foy and Chaney, 1978).

۲) کلاته کننده ای فلزات سنگین: یک مکانیسم کلی برای سم زدایی فلزات سنگین در گیاهان و دیگر موجودات زنده، کلاته شدن فلزات به وسیله لیگاند و کده بندی کمپلکس لیگاند- فلز سنگین است. بعضی از لیگاندهای اتصالی به فلزات سنگین در گیاهان شناسایی شده اند شامل اسیدهای آلی، اسیدهای آمینه و پپتیدها و پلی پپتیدها هستند. کلاته شدن خارج سلولی به وسیله اسیدهای آلی (سیترات و ملات) می باشد که موجب مقاومت گیاه نسبت به عناصر سنگین می شوند (Fahad, 2009).

- متالوتیونین ها:

متالوتیونین ها یک خانواده ای از پروتئین - فلز و پپتید - فلز با وزن مولکولی کم و غنی از سیستئین را تشکیل می دهند. گروهی از پپتید های غنی از سیستئین و فاقد اسید آمینه های حلقوی هستند و در جانوران، سیانو باکتریها و قارچ